

Unul dintre acestea este simbolul celei mai mari organizații criminale din istorie, organizație care a comis genocide și care i-a oprimat prin abuz psihologic și amenințări pe cei care gândeau altfel. Timp de mulți ani, milioane de oameni, inclusiv evrei, homosexuali, bolnavi, etc... au fost masacrați...

Celălalt simbol este simbolul nazismului.

Ignoranța face casă bună cu propaganda, cu atât mai mult cu cât aceasta din urmă este împachetată în pledoarii elegante, cool, bazate pe "date științifice". Ultima modă pe rețele sociale, dar nu numai (dovadă multe comentarii de pe acest site), este participarea entuziastă la o campanie de discreditare a sentimentului religios și, mai grav a religiei creștine, a tradiției responsabilă, în ultimă instanță, cu bune și rele, pentru modul în care a evoluat actuala civilizație occidentală. Avem de-a face cu o mișcare fundamentalistă, bazată pe trăiri, și nu pe rațiune, așa cum cred adepții săi, cvasi-religioase (pline de pasiune, lipsite însă de profunzime), cu o erezie post-modernă menită a se hrăni parazitar cu carnea și spiritul victimelor unui veritabil paricid.

Ultimul exemplu este cel prezentat de [Paul Dragoș Aligică](#) pe pagina sa de Facebook, o imagine în care sunt prezentate zvastica și crucea, iar din comentariul care însoțește poza rezultă că crucea este simbolul celei mai mari organizații criminale din istorie, pe lângă care nazismul este mic copil. Reacția lui Aligică este una dură, însă corectă: "Cineva trebuie să le explice copiilor aceștia ca aceasta chestie pe care o distribuie e o imbecilitate. Produsă fie de niște imbecili, fie de niște canalii de propagandiști care știu bine ce fac. Și că cei care o dau mai departe nu fac decât să participe în calitate de "idioti utili" la o imensă bătaie de joc, în primul rând față de ei înșiși. Indiferent dacă ești religios sau nu, aici e vorba de cultură generală, noțiuni elementare de istorie și de bun simț. Dar ce așteptări avem? La școală nu mai ai ocazia să înveți istorie. Iar bunul simț e prima victimă în fața ignoranței și propagandei."

Extrem de interesant este background-ul autorilor acestor campanii. Cei mai educați dintre aceștia sunt umanitariști post-moderni, cu o deosebită preocupare față de umanitate ca idee, dar fără a fi interesați de oameni în carne și oase, ce să mai vorbim de spirit, și/sau persoane cu studii tehnice. Criteriul lor este foarte bine surprins de Richard M. Weaver din eseul său "[Humanism in the Age of Science](#)" :

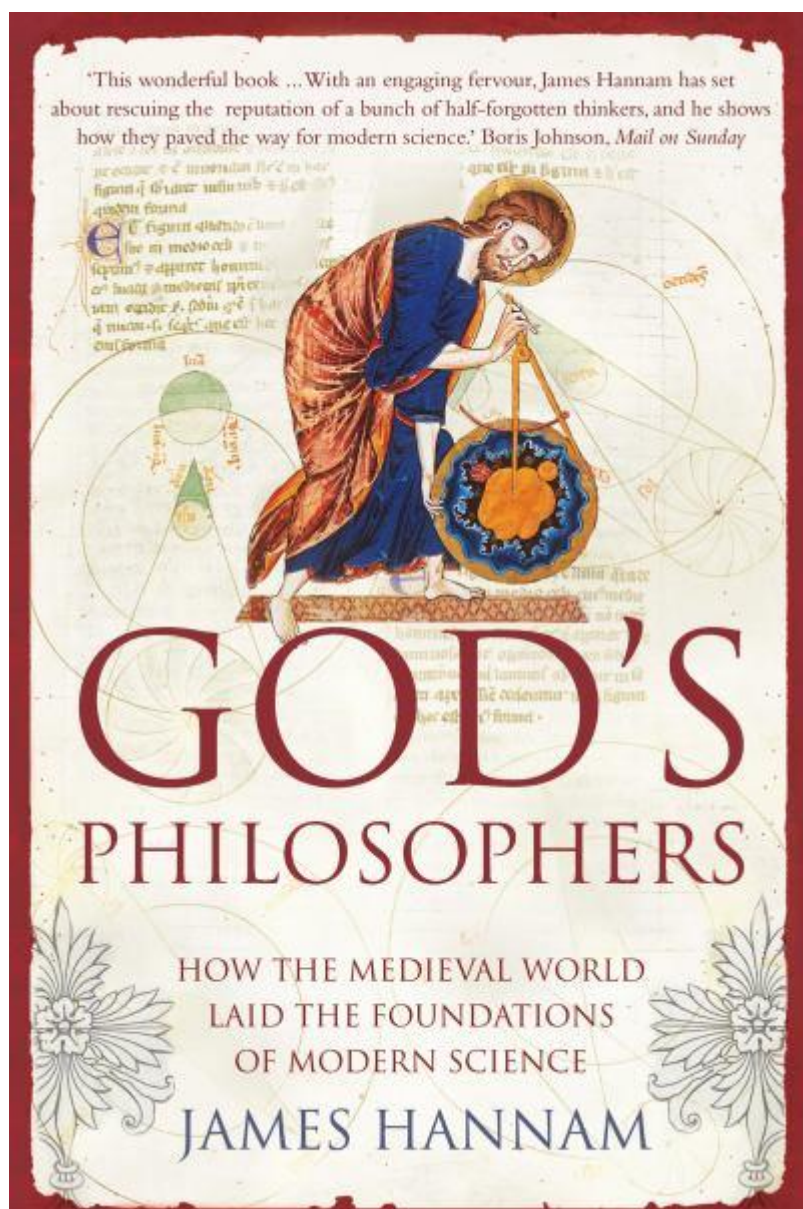
The criterion then is not whether you should do a thing, but whether you can do it. I am afraid that much of the vast scientific activity which goes on about us is predicated on nothing profounder than that. There is a real bite in Winston Churchill's description of science as "organized curiosity."

Cea de-a doua categorie, care se suprapune de altfel uneori peste prima, este cea a persoanelor cu studii tehnice, pentru care știința este noua divinitate, panaceul modern al tuturor relelor omenirii. Și asta în pofida efectelor uneori total nefaste ale descoperirilor științifice (cazul armelor de ucidere în masă, inexistente până în secolul XX fiind doar unul dintre acestea). Însă, așa cum observă același Weaver,

When the proponents of science feel they are on the defensive, they recite the things which the various sciences are able to cure, either wholly or partially. Actually the list runs from cancer to psychopathology. Our retort to this must be: "Why are there so many things today that need curing? Has the world just become more cure-conscious? Or do we actually have more forms of degeneracy, mental and physical?"

Scris de Florin Rusu

Sâmbătă, 23 Februarie 2013 13:02

Scris de Florin Rusu

Sâmbătă, 23 Februarie 2013 13:02

